

Mads Vestrup satte sig hen ved Siden af dem og saae sig iagttagende omkring med det lidt enfoldigt betuttede Udtryk, han straks fik i fremmede Omgivelser.

Professor Mundt var en meget optaget Mand. Foruden sin Hospitalstjeneste havde han en udstrakt Privatpraksis at varetage. Han var en Fætter til den bekendte Slotspræst, hvem han lignede saa paa-faldende baade i Skikkelse og Væsen, at Folk ofte tog fejl af dem. Ligesom Præsten var han en slank og smuk Mand omkring de Fyrre, altid vel barberet og paaklædt med solid Elegance. Ligesom Præsten havde han sit Klientel i Byens rigeste Huse, hvor han kom og gik som en Slags Skriftefar for Familjens nervøse Damer. Snart sad han som en Trøster ved en melankolsk Etatsraadindes Lænestol; snart foretog han med Delikatesse en Undersøgelse paa en overfed og hysterisk Grossererfrue; snart stod han ved en Dødsseng og trykkede deltagende de Efterlevende i Haanden efter de bedste gejstlige Mønstre. Og ligesom sin Fætter Slotspræsten afsluttede han i Reglen sin lange og indbringende Arbejdsdag med at køre til et Middagsselskab, eller han viste sig i et af Teatrene sammen med sin smukke Frue, som han for hvert Aar overdryssede tættere med Brillanter.

I Øjeblikket befandt han sig paa en forsinket Rund-